

almindelige bemærkninger har man berørt de vanskeligheder, som den gældende bevillingsprocedure medfører, og som kun kan overvindes ved at give en udstrakt finansiel frihed inden for en bestemt ramme. Muligheden for at overføre besparede beløb er et væsentligt led i denne frihed, idet en fortabelse af uforbrugte bevillinger kan friste til et mindre begrundet forbrug, ligesom det ofte vil være praktisk at kunne reservere beløb til anvendelse i det følgende finansår, når påtrængende og omfattende forskningsopgaver er under forberedelse, men endnu ikke så vidt fremskredne, at et forbrug kan finde sted inden for det finansår, for hvilket bevillingen er givet.

#### *Til § 3.*

Man har ikke ment at burde fastsætte bestemmelser om forskningsrådenes endelige sammensætning i loven, da det må imødeses, at forholdene fra tid til anden kan kræve ændringer, som bør kunne gennemføres uden lovændringer. Man har derimod anset det for rimeligt, at der i loven gives bestemmelser om forskernes repræsentation i rådene, samt at de højere undervisningsinstitutioners indflydelse lovsikres. Under hensyn til rådernes funktion som rådgivende og initiativtagende inden for hele forskningsområdet er det af afgørende betydning, at andre end forskere kan få sæde i rådene, hvorved man blandt andet kan etablere den fornødne kontakt med den pågældende forsknings brugerinteresser — hvad enten de er repræsenteret af det offentlige eller erhvervslivet. Det er i § 6 forudsat, at undervisningsministeren fastsætter nærmere bestemmelse om rådernes sammensætning.

Det er hensigten at anmode de indstillende organer om at indstille det dobbelte af det antal medlemmer, hvormed de skal være repræsenteret i rådene, således at ministeriet ved forskningsrådenes sammensætning kan sikre en ligelig repræsentation af de forskellige fagområder i de enkelte forskningsråd. Det er endvidere tanken, at undervisningsministeren skal kunne udpege et antal medlemmer uden forudgående indstilling.

Forskningsrådenes medlemmer skal beskikkes for en bestemt periode, men for at bevare kontinuiteten vil der dels være adgang til genbeskikkelse for én periode, dels blive fastsat en turnusordning, hvorefter et vist antal medlemmer årligt afgår efter tur.

#### *Til § 4.*

Ved Danmarks teknisk-videnskabelige Forskningsråds, Statens teknisk-videnskabelige Fonds, Atomenergikommissionens og Rask-Ørsted Fondets repræsentation i centraludvalget har man ment at kunne opnå den fornødne koordina-

tion mellem de nye forskningsråd og de væsentligste, allerede eksisterende forskningsorganer, der har rådgivende og/eller bevilgende funktioner. Man har ikke herved overset, at betydningsfulde forskningsområder varetages af andre offentlige eller private organer, f. eks. Forsvarets Forskningsråd, Socialforskningsrådet, Landbrugets Samråd for Forskning og Forsøg, Åndssvageforsorgens forskningsudvalg og mange andre, men dels har flere af disse organer et specifikt sigte, dels vil de antagelig i et vist omfang kunne blive repræsenteret i det pågældende forskningsråd selv. En repræsentation i centraludvalget af alle sådanne organer ville vanskeliggøre udvalgets arbejde.

Udviklingen kan dog gøre det ønskeligt at udvide repræsentationen i centraludvalget med andre forskningsorganisationer end de i paragraffen nævnte, og der bør derfor være adgang hertil for undervisningsministeren, der også bør have mulighed for f. eks. at indsætte offentlige styrelser i centraludvalget.

#### *Til § 5.*

Som nævnt under bemærkningerne til § 2 er centraludvalget ikke et forskningsrådene overordnet organ, der vil kunne tilsidesætte de af forskningsrådene truffne beslutninger. Af praktiske grunde, herunder ikke mindst af hensyn til de i øvrigt eksisterende forskningsinstitutioner og -organer, er det imidlertid nødvendigt, at sager af fælles interesse kan behandles i et organ, hvor alle forskningsrådene er repræsenteret. Det vil også være naturligt, at de årlige budgetforslag drøftes i et sådant organ.

Under drøftelsen af budgettet bør det i nr. 3 nævnte hensyn til de enkelte forskningsråds grænseområder og de områder, der berører flere forskningsråd, varetages af centraludvalget. De årlige bevillinger bør dog gives til de enkelte forskningsråd og ikke til centraludvalget, der ikke bør have beføjelse til bindende for forskningsrådene at fordele en samlet bevilling.

Det følger heraf, at centraludvalget bl. a. skal virke som koordinerende organ — også udadtil — for forskningsrådene og dermed for de forskerinteresser, der er repræsenteret i de enkelte råd. Oprettelsen af et centraludvalg med de ovenfor nævnte opgaver, der kun omfatter de fem foreslåede forskningsråd, vil imidlertid på ingen måde kunne overflødig gøre FFUs fortsatte beståen. Som omtalt ovenfor under punkt 3 i de almindelige bemærkninger er FFUs hovedopgave at rådgive regering og folketing med henblik på statens indsats på forskningsområdet som helhed, d. v. s. også inden for det teknisk-videnskabelige forskningsområde m. v., og indsatsens fordeling på de forskellige forsknings-